

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija toženo stranko obtožuje, da je, s tem ko je določila državljanstvo kot pogoj za dostop do poklica notarja in opravljanja tega poklica, nesorazmerno kršila svobodo ustanavljanja iz člena 43 ES. Člen 45 ES izvzema od uporabe določb poglavja v zvezi s pravico do ustanavljanja dejavnosti, ki so neposredno in posebej povezane z izvajanjem javne oblasti. Po mnenju Komisije pa so naloge, ki jih francosko pravo nalaga notarjem, tako malo povezane z izvajanjem javne oblasti, da ne spadajo v področje uporabe tega člena in taka omejitev pravice do ustanavljanja ni upravičena.

Po eni strani, notarjem s temi nalogami ni podeljena resnična pravica uporabljati prisilna sredstva ter funkcije in pravni položaj sodnika in notarja so zelo različne.

Nacionalni zakonodajalec bi lahko, po drugi strani, določil manj omejevalne ukrepe od pogoja državljanstva, kot so na primer določitev strogih pogojev za dostop do poklica, posebne strokovne zahteve in/ali poseben nadzor zadevnih gospodarskih subjektov.

Tožba, vložena 12. februarja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-51/08)

(2008/C 128/32)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J.-P. Keppenne in. H. Støvlbæk, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da je dostop do notarskega poklica pogojevalo z državljanstvom in s tem da v svoj pravni red ni preneslo Direktive 89/48/CEE ⁽¹⁾ za notarsko dejavnost, ni izpolnilo obveznosti iz Pogodbe ES, zlasti iz členov 43 ES in 45 ES ter Direktive o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo Komisija toženi stranki očita najprej, da s tem, da dostop do notarskega poklica in opravljanje tega poklica pogojuje z državljanstvom, nesorazmerno posega v pravico do ustanavljanja, določeno v členu 43 ES. Res je sicer, da člen 45 ES določa, da se določbe poglavja o pravici do ustanavljanja ne uporabljajo za dejavnosti, ki so neposredno in posebno povezane z izvajanjem javne oblasti. Vendar pa Komisija meni, da naloge, ki jih imajo notarji po luksemburškem pravu, predstavljajo tako nizko stopnjo tega izvajanja, da za njih ni mogoče uporabiti tega člena in tako ni mogoče upravičiti take ovire za pravico do ustanavljanja. V okviru teh nalog notarji namreč nimajo pravice uporabljati prisilnih sredstev in bi nacionalni zakonodajalec lahko določil manj omejevalne ukrepe, kot je pogoj državljanstva, kot na primer stroge pogoje za dostop do poklica, posebne poklicne naloge in/ali posebni nadzor za zadevne subjekte.

V drugem tožbenem razlogu Komisija toženi stranki očita, da s tem da za notarski poklic v svoj pravni red ni prenesla Direktive 89/48/EGS, ni izpolnila obveznosti iz te direktive. Ker gre za reguliran poklic, se za ta poklic Direktiva v celoti uporablja, s preskusom poklicne usposobljenosti ali pripravništvom pa se z lahkoto zagotovi visoko stopnjo kvalifikacije, ki se za notarje zahteva.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (UL 1989, L 19, str. 16).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Avstrija) 15. februarja 2008 – Dachsberger & Söhne GmbH proti Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Zadeva C-77/08)

(2008/C 128/33)

*Jezik postopka: nemščina***Predložitveno sodišče**

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dachsberger & Söhne GmbH

Tožena stranka: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 11(1), drugi pododstavek, drugi stavek, Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987, kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2945/94 z dne 2. decembra 1994, ki določa, da se za izračun zaprosenega nadomestila v primeru diferenciranega nadomestila „diferencialni del zaprosenega nadomestila izračuna iz podatkov o količini, teži in destinaciji, ki se zagotovijo na način iz člena 47“⁽¹⁾, razlagati tako, da se z izrazom „podatk[i] o količini, teži in destinaciji, ki se zagotovijo na način iz člena 47“ sklicuje na podatke v posebnem zahtevku iz člena 47(1) in se tako za diferencialni del zaprosenega nadomestila zaprosi šele ob predložitvi zahtevka v smislu člena 47(1)?
2. Ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje navedeno določbo razlagati tako, da je treba v primeru, ko je treba zahtevek za vračilo v skladu s členom 47(1) Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 vložiti že z „[...]dokument[om], ki se pri izvozu uporablja kot dokazilo o izpolnjevanju pogojev za nadomestilo“ (v nadaljevanju: izvozna deklaracija), pri izračunu zaprosenega nadomestila glede diferencialnega dela upoštevati podatke iz izvozne deklaracije in se s tem z izvožno deklaracijo zaprosi tudi za diferencialni del zaprosenega nadomestila?
3. Ali je treba v primeru nikalnega odgovora na prvo vprašanje navedeno določbo razlagati tako, da je treba pri izračunu zaprosenega nadomestila glede diferencialnega dela upoštevati predložene dokumente v skladu s členom 47 Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 in da se diferencialni del zaprosenega nadomestila s tem zahteva šele s predložitvijo „dokument[ov], za plačilo“ v smislu člena 47(2) Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987?
4. Ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora na tretje vprašanje navedene določbe razlagati tako, da zadostuje za zahtevek za diferencialni del zaprosenega nadomestila že predložitev pomanjkljivih dokumentov v smislu člena 47(2) Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987, s pravno posledico, da se v zvezi z diferencialnim delom zaprosenega nadomestila uporabi sistem kazni iz člena 11 Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987?

⁽¹⁾ UL L 310, str. 57.

Pritožba, ki jo je 25. februarja 2008 Miguel Cabrera Sánchez vložil zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat), razglašeno 13. decembra 2007 v zadevi T-242/06, Miguel Cabrera Sánchez proti UUNT in Industrias Cárnicas Valle, S.A.

(Zadeva C-81/08)

(2008/C 128/34)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Miguel Cabrera Sánchez (zastopnika: J.A. Calderón Chavero in T. Villate Consonni, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in Industrias Cárnicas Valle, S.A.

Predlogi pritožnika:

- Naj se razveljavi sodba tretjega senata Sodišča prve stopnje z dne 13. decembra 2007 v zadevi T-242/07 in izpodbijana odločba, saj pritožnik zatrjuje, da sta znamki CHARCUTERO (pritožnik) in EL CHARCUTERO ARTESANO (tožena stranka) jasno nezdružljivi.
- naj se odloči o stroških.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v nasprotju z izpodbijano sodbo meni, da za znamko Skupnosti „El charcutero Artesano“ velja prepoved iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94⁽¹⁾, ker se na podlagi ugovora lastnika prejšnje znamke, v tem primeru španske znamke „El Charcutero“, prijavljena znamka ne sme registrirati, če zaradi tega, ker obstaja enakost ali podobnost proizvodov ali storitev s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti proizvodov in storitev, ki jih ta znamka pokriva, obstaja verjetnost zmede za javnost na ozemlju, na katerem je zaščitena prejšnja znamka, v tem primeru Španija. Verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.

⁽¹⁾ Uredba Sveta z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti UL L 11, str. 1.